

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4299/2019
11.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Пантић, адвокат из ..., против тужених Општине Велико Градиште, коју заступа Општински правобранилац, Љиљане Добричић и Олгице Добричић, обе из Пожаревца, чији је заједнички пуномоћник Александар Обреновић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене Општине Велико Градиште, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7657/18 од 09.07.2019. године, у седници одржаној 11.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене Општине Велико Градиште изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7657/18 од 09.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Општине Велико Градиште изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7657/18 од 09.07.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Великом Градишту П 200/18 од 30.10.2018. године, утврђено је да је тужилца стекла право закупа на стану у ..., ... бр. .../..., површине 35 м², постојећи на к.п. .../... КО ..., после смрти свог супруга ББ, бив. из ..., који је исто стекао решењем Општинског суда у Великом Градишту Р 23/02 од 28.02.2002. године, па ова одлука замењује уговор о закупу стана са туженом Општином Велико Градиште, што су тужени дужни да признају. Тужени су обавезани да тужили накнаде трошкове спора од 142.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7657/18 од 09.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда. Захтев странака за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена Општина Велико Градиште је благовремено изјавила посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП, јер је правни став изражен у нижестепеним одлукама да решење о реституцији из 2016. године не може утицати на стечено право тужиле из 2006. године, када је постала нови купац на стану после смрти супруга.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби ради утврђења права купа, поднетој 19.07.2016. године, означена је вредност предмета спора износом од 50.000,00 динара.

У конкретном случају ради се о имовинско-правном захтеву који се односи на утврђење, у коме вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па ревизија према члану 403. став 3. ЗПП није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић